

Mirjana Dragić Lehner

Izložba slika i crteža

NJIH NE SMEMO ZABORAVITI

Svečano otvaranje izložbe u 18 sati

22. januara do 26. januara 2018.

Jevrejska opština Novi Sad

קְהִלָּה יְהוּדִית בְּנוֹבִי סָאֵד
JEWISH COMMUNITY NOVI SAD
JEVREJSKA OPŠTINA NOVI SAD

Po tragu sećanja

Ako se umetnost temelji na opažanju i doživljaju, ciklus „Njih ne smemo zaboraviti“ Mirjane Dragić Lehner se temelji na nezaboravu. Biti oslobođen prošlosti znači biti oslobođen potrebe za identitetom, a to je ono što Mira ne želi. Taj trag sećanja koji je pohranjen i našem umu, Mira aktivira kroz značajne likove, dodeljujući im bezvremeni odraz svetlosti i moći.

Za inspiraciju uzima žene koje su obeležile srpsku istoriju: od pesnikinja, bolničarki i ratnih slikara do kompozitora, naučnica... i sve ih postavlja na pijedestal, u istu ravan. Sa izuzetnim poštovanjem prilazi svakom liku i snažna poruka koju likovi nose za Miru je primarni umetnički izraz ali i izvor stvaralačke snage.

Kroz brižljivo proučavanje njihovih biografija, smišljeno i skladno pristupa kompozicijama gde dopušta da prikazani likovi nenametljivo gospodare njom, a ne obrnuto.

Ljiljana Subotić, istoričar umetnosti

Lirika sopstvenih simbola

Ako prihvatimo već utvrđenu u naučnoj literaturi dvojnu podelu simbola na univerzalne i individualne, treba da istaknemo jednu suštinsku dihotomiju likovnog izraza gospođe Lehner na liniji konceptualnost-sugestivnost. Univerzalni simbol kojim se služi naša umetnica povezan je sa njenom nekom idejom, po svojoj strukturi bliskom alegoriji. Višežnačnost simbola koje ona koristi u svom likovnom svetu najčešće je povezana sa sugestivnom neodređenošću koja ima za cilj osobenu emocionalnu atmosferu. Smisao ovog slikarstva i kompetentnost likovnog izraza gospođe Lehner u celovitom njenom poimanju (ulje, tempera, akvarel, gvaš tehnika, grafika, scenografija, dizajn) ostaju neotkriveni do kraja ali, kao zamena toga, zrače neprolaznom lepotom jednog neizrecivog i toplog osećanja.

Komunikativna funkcija njenog likovnog pisma dobija svoj prioritet u lirici sopstvenih simbola koji se utapaju u njen likovni izraz i na posmatrača utiču emotivno, i ističu svoju sposobnost da izazivaju silne osećaje...

Akademik prof. dr Branko Ristić

Između danas i nekada

Šta nas to privlači na slikama Mirjane Lehner Dragić?

Igra boja? Da. Crtež? To naročito. Izbor motiva? I to, svakako.

A opet, ako bismo sklopili oči i odgovor na ovo pitanje potražili dalje od prvih utisaka koji nas naplave kada se nađemo pred nekom od njenih slika, verovatno bismo došli i do ovoga: privlači nas sadržaj! Vuče nas ka sebi kao usnulo dete majku. Jasnije rečeno: ustreptimo zbog onoga što nas je zaustavilo i nateralo da razmišljamo, zbog onoga što nas je povuklo da otplovimo u svetove kojih nema bez takvih slika, u ono što nas danas vezuje sa nečim što jeste prošlost koja, nekada jasno a nekada pritajeno, stalno i neprekinuto živi u nama. I zbog koje bismo zaplakali ako bi nestala.

Na Mirinim slikama žive nama poznati ljudi, Jevreji i brojni drugi, žive oni kojih odavno nema a koji su, svako u svoje vreme, učinili da se i sada, kada ih se setimo, uzdignemo i povedemo za čarolijom razmišljanja. Koliko pripadamo jedni drugima? Koliko smo iznikli jedni iz drugih? Da li nas vreme može razdvojiti od onih bez kojih nas ne bi bilo da nas sudska, samo njoj znanim načinom, nije utkala jedne u druge?

Mira Lehner nas svojim prizorima i, možda još više, svojom šarenom proosećanom dugom vezuje za one kojih više nema. Time uspeva da nas bojama, likovima i simbolima ubedi da, u stvari, ništa nije prošlo i da ne bi bilo ovoga danas da ono nekadašnje nije ostalo vredno našeg pamćenja. Samo, eto, da se na tren i makar pogledom na slike setimo ljudi koji nisu nestali u moru bezimenih senki!

Njih ne smemo zaboraviti. Zvuči to kao zavet, kao himnički napev kojim se branimo od iskušenja i slabosti, kao božiji glas sa nebesa upućen pravo u naša srca. To je svet uslikan kićicom Mire Lehner Dragić.

Mirjana Lehner Dragić rođena je u 1936. u Beogradu. Akademiju primenjenih umetnosti, Grafički odsek, završila je 1963. u klasi profesora Mihajla Petrova. Po završetku studija bavila se ilustrovanjem i opremanjem knjiga, likovno-pedagoškim radom (predavala u osmogodišnjim školama a opremu knjige i dekorativno pismo u Srednjoj dizajnerskoj školi u Novom Sadu) i slikanjem. Saradivala je sa brojnim izdavačkim i novinskim kućama.

Status slobodnog umetnika stekla je 1965. Član je ULUPUDS-a od 1970. Dobitnik je nagrade za životno delo ovog udruženja - za stvaralaštvo dugo više od pola veka. Do sada je imala 55 samostalnih izložbi, a učestvovala je i na brojnim grupnim izložbama i likovnim kolonijama u zemlji i inostranstvu (Izrael, Grčka, Francuska, Bugarska...).

Niz godina radila je kao saradnik Arheološkog muzeja Srbije, Zavoda za zaštitu spomenika kulture Novog Sada, Zavoda za zaštitu spomenika kulture Jugoslavije, Muzeja grada Beograda, Vojvođanskog muzeja...

Boravila je na više studijskih putovanja u Italiji, Francuskoj, Grčkoj i Izraelu. Slike Mirjana Lehner Dragić nalaze se u brojnim privatnim zbirkama i državnim muzejima i galerijama u zemlji i inostranstvu.

Živi i radi u Beogradu.

Izložbe (izvod iz spiska)

Oblici, kombinovana tehnika (Beograd, 1970)

Poster za dečiju sobu, kombinovana tehnika (Tjentište, 1973), Novi Sad - Zmajeve dečije igre 1974.

More i kamen, akvareli, kombinovana tehnika (Mali Lošinj, 1977)

Pesnikinja Desanka Maksimović kao inspiracija, akvareli, crteži, kombinovana tehnika (Beograd, 1979)

Pejsaži iz Arilja, akvareli, crteži, kombinovana tehnika (Ivanjica, 1985)

Morski pejsaži, akvareli, crteži, kombinovana tehnika (Miločer, 1987)

Itu je prošao čovek, akvareli, crteži, kombinovana tehnika (Atina, 1988) BIOS u novom milenijumu

Sećanje i moji snovi, crteži, akvareli, jajčana tempera (Čačak, 1991)

Mostovi života, akvareli, crteži, jajčana tempera (Beograd, 1993) KNU

Čipke moje tetke, kombinovana tehnika (Sofija, 1994)

Sinagoga kao umetničko nasleđe, Narodni muzej (Zrenjanin, 2006)

Sarajevska Hagada kao inspiracija (Užice, 2009)

Nada je zauvek ostala na Dunavu (Kladovo, 2012 i 2013)